

[Tinning]

Hvis vi kigger på sådan noget som nødkaldeanlæggene, så er der på markedet nødkaldeanlæg fra 8-10 firmaer, der har både det ene og det andet. Der er bærbare sendere, der er stationære sendere, man kan lave det med kontakt til kommunen, eller man kan få lavet det med kontakt til Falck. Man kan installere en alarm på køleskabet, sådan at en alarm går i gang, hvis køleskabet ikke har været åbnet inden for et bestemt stykke tid. Man kan lave en alarm på måtten, så alarmeren går i gang, hvis måtten ikke er blevet betrådt et bestemt stykke tid. Alt muligt, som i forskellige, konkrete situationer kan være udmærket, men hvor det nu engang – som regeringen selv ville have sagt det – er sådan, at det ikke er standardløsninger, der skal til, men individuelt tilpassede løsninger.

Jeg synes, det er lidt grotesk, at vi i dag står og diskuterer fortsættelsen af en institution, som har et årligt budget på 4,5 mill. kr., når vi ved, at hjælpemiddelområdet er eksploderet med sådan en hast, at det faktisk er nået op på at repræsentere udgifter på 1 mia kr. om året. Det vil sige, at dette institut koster groft sagt 4½ promille af de samlede udgifter på dette felt. Så er det lidt rystende at skulle sidde og diskutere det.

Jeg kaldte hjælpemiddelområdet for et slaraffenland for private profitjægere. Et af problemerne er, at vi ikke bare kan sige til socialrådgiveren eller sagsbehandleren: nu må du tage dig lidt sammen og finde ud af, hvad det er, du sidder og bevilger. Det er så uoverskueligt. Vi ved jo godt – i hvert fald de af os, der kender til, hvordan tingene kører på dette område – at der f.eks. for parykker er én pris til private og en anden pris, når kommuner skal betale. Ja men det siger da noget om – og det er i øvrigt også dokumenteret i bemærkningerne til beslutningsforslaget – at der er mange penge at spare. Derfor er det altså lidt grotesk, at det skal være så svært.

Når vi kigger på, hvad det egentlig er, Dansk Hjælpemiddel Institut godt ville have foretaget sig, kan man se, at de lige præcis havde en plan om at arbejde med prøvning af og information om nødkaldeanlæg, og at de også havde planer om at lave opfølgning af undersøgelserne om genbrug, indkøb, temadage osv. Genbrug drejer sig helt banalt om, at man selvfølgelig må sørge for, at et hjælpemiddel, der har været ude i et eller

andet privat hjem, uden videre kan genbruges f.eks. i plejehjemssektoren. Det kan ikke være sådan, at fordi det har været ude i den ene sektor, kan det ikke komme over i den anden. Det er der faktisk helt banale, bureaukratiske problemer med.

Jeg synes, det var dejligt, at ministeren ikke fuldstændig lukkede af. Jeg synes, det er lidt rystende, at vi skal trampe rundt i denne sump af bureaukrati og få at vide, at det slet ikke er os, men det kommunale momsfond. Ja men det er os, der har lavet omlægninger, som betød, at midlerne i det kommunale momsfond blev begrænset meget kraftigt. Jeg mener, vi må kunne blive enige om, at et eller andet skal der gøres, så vi i hvert fald får bevaret Dansk Hjælpemiddel Institut.

Ministeren siger, at informationsarbejdet vil blive fortsat, hvis det skulle gå så galt, at Dansk Hjælpemiddel Institut ophører med at eksistere. Jeg vil godt høre: hvad er det for nogle informationer, og specielt: hvad vil de bygge på? Det, der er afgørende, er jo lige præcis, at i dag kan hjælpemiddelinstitutionen lave noget prøvningsarbejde, og på basis af prøvningsarbejdet, hvad enten de laver det selv eller køber det, kan vi få nogle ordentlige informationer. Hvis det, vi får, er et informationsarbejde, der udelukkende bygger på, hvad forhandlerne fortæller os, så er det jo af en helt anden standard, og så er det stort set uanvendeligt, bl.a. fordi de oplysninger ikke er sammenlignelige. Jeg vil også godt høre, om meningen er, at de 14 amter hver for sig nu skal sidde og lave prøvningsarbejde. Det ville da være toppen af bureaukrati.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til ordførerne for socialdemokratiet, SF, VS, det radikale venstre, og fremskridtspartiet og måske også centrum-demokraterne. Det sidste blev jeg ikke helt klar over, men jeg tror, at også centrum-demokraterne viste en positiv holdning til forslaget.

Jeg vil have lov at udtrykke en stor undren over den måde, vores forslag blev modtaget på både fra ministeren, fra det konservative folkeparti og fra venstre. Det er, synes jeg, rent ud sagt overraskende, at socialministeren ikke helt forstår, hvad socialdemokratiet har tænkt sig med forslaget – eller for at citere ministeren: »Hvad foreslår socialde-